

eller det andet. Det vil jeg meget gerne have lov til at forbeholde mig, at vi kan undersøge i udvalget. Så jeg skal ikke stå her og lave en eller anden forsikring til hverken den ene eller anden side.

Men jeg vil godt sige: For det første så var noget af det, der var lidt komisk i den forrige behandling, at man havde en fornemmelse af, at det, det drejede sig om, var at komme ulovligheder til livs. Og vi skal sådan set ikke lave lovændringer for at kunne komme ulovligheder til livs, fordi de er jo ulovlige. Men det blev jo tydeligt, at indimellem var det faktisk for svagt, hvad der blev lavet på kontrolsiden. Det var da noget af det, jeg bemærkede mig med de deputationer, vi havde inde; det var for svagt.

Jeg kan forstå på det hele, at den administrative inddragelse jo ikke er en, man sådan bare går og gør. Altså, der skal det være sådan, så det skal være meget grove og meget oplagte tilfælde. Så vil jeg til gengæld sige, at jeg synes, at det var rystende og fuldstændig uforsvarligt, hvis vi står over for en pilot, hvor man har en meget sikker fornemmelse af, at det her ikke går, og man så sagde: Han skal bare have lov til at flyve, indtil der har været en dommer på det. Ikke tale om.

Om det så er regler fra det forrige århundrede skal jeg ikke kunne sige. Jeg ved ikke, hvilke flyveregler man havde i det forrige århundrede.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det her drejer sig om noget helt nyt i dansk retspolitik. Det her behøver ikke at være en sag, der er konkret, men bare på mistanke. Det har vi da alligevel aldrig nogen sinde været udsat for før, at man kan inddrage på grund af mistanke, uden at man får et midlertidigt certifikat.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg må sige til fru Margrete Auken, at jeg kender heller ikke flyvereglerne fra det forrige århundrede. Det var vel faktisk dengang, man sad og planlagde, hvordan man kom op at flyve, og så senere ville man lave reglerne. Så det er nok rigtigt. Men jeg var lige ved at sige: Bare man endda kendte reglerne, som blev vedtaget for et par måneder siden, nemlig JAR-reglerne. Jeg spørger bare ganske klart, om man mener, at de er gode nok, eller de ikke er gode nok. Det må da være et meget let spørgsmål at svare ja eller

nej til. For hvis fru Margrete Auken mener, at JAR-reglerne, som regeringen lige har tiltrådt, og som er trådt i kraft her, jeg tror det var den 1. juli eller den 1. august 1999, er dårlige, så burde vi jo have lavet dem om. Men skal de strammes op, eller er de gode nok?

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Når jeg tager ordet nu, er det, fordi jeg synes, at der er et par ting, det måske lige er nødvendigt at få sat på plads, mere faktuelle forhold.

For det første: JAR-reglerne gælder slet ikke på det her område. De gælder alene inden for erhvervsflyvningens område, og det her ændrer ikke ved reglerne inden for erhvervsflyvningens område. Det her er alene et spørgsmål om, hvordan vi i Danmark regulerer privatflyveområdet. Inden for privatflyveområdet identificerer vi sådan noget, vi anser for at være firmaflyvning, og der har vi så nogle særlige ønsker til, at vi kan identificere det, sådan at vi kan holde skæg for sig og snot for sig og dermed også kan kontrollere tingene i fremtiden. Der er ingen europæisk eller international regulering på det her område. Så er det vel sat på plads.

Det andet er spørgsmålet om det her med administrativ inddragelse og i forhold til, at det kan man gøre bare på mistanke: Nej, det kan man ikke gøre på mistanke. Det er kun i klare tilfælde, når der er et objektivt konstaterbart forhold, så kan man inddrage administrativt, og man udsteder ikke noget erstatningscertifikat. Dermed svarer det ganske nøje til den retsbeskyttelse, der også ligger i færdselsloven.

Efter færdselslovens kan man også kun inddrage kørekortet uden at udstede et midlertidigt kørekort, når det er helt klart og uomtvisteligt, at man har begået en færdselsforseelse, som man vil blive idømt frakendelse af kørekortet for. Det er sådan set det samme, der gør sig gældende her. Ellers så kan der ikke ske administrativ inddragelse. Så er det et spørgsmål om, at man skal for en dommer, og dommeren skal tage stilling. Der er altså fuldstændig parallel retssikkerhed i forhold til færdselsloven. Jeg vil gerne understrege, at det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget. Måske har vi ikke fået skrevet det tydeligt og firkantet og klart nok, men hermed skulle det så altså være understreget. Så hele den der diskussion er altså fuldstændig unødvendig, for den baserer sig på et forkert grundlag i forhold til lovforslagets indhold.